

De Verrijzenis

Uittreksels

uit

Het Boek van de Hemel

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

**DE HEILIGE MAAGD MARIA
IN HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL.**

Dag 28 - De overwinning op de dood. De opstanding.

Liefste kind, dankjewel voor jouw gezelschap.

Als je wilt dat jouw gezelschap

- voor Mij aangenaam en dierbaar is, en
- mijn doorboord Hart verlicht,

wil Ik

- dat in jou de Goddelijke Wil werkt en heerst, en
- dat jij zelfs niet één levensadem geeft aan jouw wil.

(...)Luister nu naar mij, kind van mijn Smarten:

toen mijn lieve zoon zijn laatste Adem uitblies,

- daalde Hij af in het voorgeborchte:

Hij triomfeerde en Hij bracht eer en geluk naar die gevangenis waarin zich bevonden:

- alle patriarchen en profeten,
- de eerste vader Adam,
- lieve heilige Jozef,
- mijn heilige ouders,
- en allen die gered waren

door de voorziene Verdiensten van de toekomstige Verlosser.

Ik was onafscheidelijk van mijn Zoon.

Zelfs de dood kon Hem niet van mij scheiden.

In de hevigheid van mijn Smarten

- volgde ik Hem naar het voorgeborchte.

Ik was toeschouwer van het feest, van de dankbetuigingen,

- die deze hele grote menigte mensen aan mijn Zoon gaven.

Hij had zoveel geleden en zijn eerste stap was naar hen toe:

- om hen zalig te maken en
- om hen samen met Zichzelf naar de hemelse Glorie te brengen.

Toen Hij stierf, begonnen veroveringen en Glorie
- voor Jezus en
- voor allen die Hem liefhadden.

Lief kind, dit is een zinnebeeld, nl. als de mens zijn wil doet sterven
- door vereniging met de Goddelijke Wil,
beginnen
- veroveringen van Goddelijke Orde,
- Glorie en Vreugde, zelfs te midden van de grootste smarten.

De ogen van mijn ziel volgden mijn Zoon.
Ik verloor Hem nooit uit het oog.

Tijdens die drie dagen waarin Hij begraven was,
- voelde ik tevens zo'n sterk verlangen om Hem te zien opstaan,
dat *ik* in mijn vurige Liefde bleef herhalen:
"Sta op, mijn Glorie! Sta op, mijn Leven!"
Mijn verlangens waren intens, mijn verzuchtingen vurig,
- zodanig dat ik mij verteerd voelde.

Intussen zag ik dat mijn lieve Zoon,
- in triomf uit het voorgeborchte kwam,
vergezeld door die grote menigte mensen,
- en zich naar het graf begaf.
Het was de dageraad van de derde dag.
Zoals de hele natuur over Hem geweend had,
- zo verheugde zij zich nu.

Zo zeer zelfs, dat *de zon* haar koers vervroegde,
om aanwezig te zijn bij de Daad waarin mijn Zoon her-opstond.

O Wonder! Vooraleer Hij verrees,
toonde Hij die menigte zielen zijn meest heilige Mensheid:
- bloedend, gewond, verminkt.
zoals Zij was toegetakeld uit Liefde voor hen en voor allen.
Allen waren ontroerd. Zij bewonderden
- de overmaat van zijn Liefde en
- het grote Wonder van de Verlossing.

Nu, mijn kind, hoe graag wou ik dat je aanwezig was,
- op het ogenblik dat mijn Zoon verrees.

Hij was één en al Majesteit.
Zijn Godheid, verenigd met zijn Ziel,
- verspreidde Zeeën van Licht en betoverende Schoonheid,
die Hemel en aarde vulden.

Hij was Overwinnaar.
Met Zijn Macht, beval Hij aan Zijn dode Mensheid
- om Zijn Ziel opnieuw te ontvangen, en
- om op te staan, triomfantelijk en glorievol, tot onsterfelijk Leven.

Wat een plechtige Daad!
Mijn lieve Jezus zegevierde over de Dood en **Hij zei:**
"Dood, jij zult niet langer dood zijn - maar Leven."

Met deze triomferende Daad,
plaatste Hij het zegel dat Hij Mens en God was.
Met Zijn Opstanding, bevestigde Hij
- Zijn Leer, Zijn Wonderen, het leven van de Sacramenten, en
- het gehele Leven van de Kerk.

Hij verkreeg de triomf over de menselijke wil,
- verzwakt en bijna uitgeblust in het goede,
om het Leven van de Goddelijke Wil,
- die de mens de volheid van Heiligheid en van alle Goeds bracht,
over hem te laten zegevieren.

Tegelijkertijd, legde Hij door Zijn Opstanding,
- het Zaad van de Opstanding tot eeuwige Glorie in de lichamen.

Mijn kind, de Verrijzenis van mijn Zoon
- omsluit alles, zegt alles, bevestigt alles, en
- is de meest plechtige Daad, die Hij verrichtte uit Liefde voor de
mensen.

HET BOEK VAN DE HEMEL

BvdH 1 - De Heilige Mis en de Wederopstanding van de Lichamen.

Terwijl ik aandachtig naar het Goddelijk Offer keek, liet Jezus me begrijpen dat de Mis alle mysteries omvat van onze godsdienst. Het spreekt in stilte tot het hart over Gods oneindige liefde. Het spreekt ook tot ons over onze verlossing door ons het Lijden dat Jezus voor ons doorstaan heeft, in herinnering te brengen.

De H.Mis laat ons begrijpen dat Jezus niet tevreden is met één keer voor ons aan het Kruis te sterven.

In zijn immense Liefde wil Hij in ons leven en zijn toestand als slachtoffer bestendigen door middel van de Heilige Eucharistie.

Jezus liet me ook begrijpen dat de H.Mis en de H.Eucharistie

- een voortdurende herinnering zijn aan zijn Dood en Verrijzenis,
- dat ze ons de perfecte remedie geven voor ons sterfelijke leven en
- dat ze ons vertellen dat ons lichaam, dat door de dood uiteenvalt en tot as wordt gereduceerd, op de laatste dag terug zal opstaan tot het eeuwige Leven.

Voor de goeden zal het vol heerlijkheid zijn.

Voor de goddelozen zal het een kwelling zijn.

Zij die niet met Christus geleefd hebben zullen niet in Hem opstaan. De goeden die tijdens hun leven dicht bij Hem zijn geweest zullen een opstanding hebben die lijkt op de Zijne.

Hij maakte me duidelijk dat het meest troostende in het H. Misoffer Zijn Verrijzenis is.

Dit is superieur aan elk ander mysterie van onze heilige religie.

Net zoals zijn Lijden en Dood vernieuwd worden, is zijn Verrijzenis dat ook.

Op dezelfde manier als zijn Lijden en Dood wordt zijn Verrijzenis mystiek vernieuwd op onze altaren wanneer de H.Mis wordt gecelebreerd.

Onder de sluier van het sacramentele brood, geeft Jezus zichzelf aan de communicanten om hun metgezel te zijn tijdens de pelgrimstocht van hun sterfelijk leven.

Door middel van de Genade

- die uit de schoot van de Heilige Drie-eenheid komt,

geeft Hij eeuwig Leven aan hen die met lichaam en ziel deelnemen aan het sacrament van de H. Eucharistie.

Deze mysteries zijn zo diepzinnig dat wij hen pas volledig zullen kunnen begrijpen in ons onsterfelijke leven.

Maar zelfs nu, in het sacrament,

geeft Jezus ons op vele manieren,

- bijna tastbaar

een voorproefje van wat Hij ons in de hemel zal geven.

De H.Mis bereidt ons voor om te mediteren over

- het Leven, het Lijden

- de Dood en de Verrijzenis van Jezus.

De Mensheid van Christus, - met alle gebeurtenissen in zijn aardse Leven, duurde drieëndertig jaar.

In de H.Mis, wordt zijn Leven hernieuwd,

- mystiek en in een korte periode van tijd.

Hij komt onder ons in de sacramentele Gedaanten.

Deze gedaanten bevatten Jezus in de staat van Slachtoffer

- van Vrede en

- van verzoenende Liefde,

totdat ze worden geconsumeerd door een mens.

Na deze consumptie bestaat de sacramentele aanwezigheid van Jezus niet langer in het hart.

Jezus keert terug naar de schoot van zijn Vader,

net zoals toen Hij uit de dood opstond.

In het sacrament van de Eucharistie, herinnert Jezus ons eraan dat ons lichaam terug zal opstaan in glorie.

Net zoals Jezus terugkeert naar de Schoot van de Vader
- wanneer zijn sacramentele aanwezigheid ophoudt,
zo zullen wij overgaan naar ons eeuwig verblijf
- in de Schoot van de Vader
wanneer ons huidige aardse leven ophoudt te bestaan.

Ons lichaam zal,
- net als de sacramentele aanwezigheid van Jezus
na het nuttigen van de Hostie,
lijken op te houden te bestaan.

Maar op de dag van de Universele Opstanding,
door een groot wonder van de Goddelijke Almacht,
- zal het terug tot leven komen en met onze ziel verenigd worden,
en
- het zal genieten van Gods eeuwige Gelukzaligheid.

Anderen daarentegen zullen ver van God weg gaan
om gruwelijke en eeuwige kwellingen te ondergaan.

Het H. Misoffer brengt wonderbaarlijke effecten teweeg
- helder en lichtgevend.

Waarom hebben christenen er dan zo weinig baat bij?
Kan er voor de ziel die God liefheeft iets zijn
- dat meer troost en heil brengt?

Het Sacrament

- voedt de ziel zodat deze de Hemel waardig is, en
- het geeft het lichaam het voorrecht zalig te worden in de eeuwige Wil van God.

Op deze grote Dag van de Opstanding van de Lichamen
- zal een grote bovennatuurlijke gebeurtenis plaatsvinden.

Zij is te vergelijken met het moment waarop
- terwijl wij de sterrenhemel aanschouwen en de zon verschijnt,
de zon het licht van de sterren absorbeert.

Maar zelfs als de sterren uit het zicht van de waarnemer
verdwijnen, behouden zij hun licht en blijven zij op hun plaats.

Net als sterren, zijn de zielen,
- verzameld voor het Universele Oordeel in de Vallei van Josafat
in staat zijn om andere zielen te zien.

Het Licht verworven en doorgegeven door
- het Allerheiligste Offer en
- het Sacrament van de Liefde
zal zichtbaar zijn in elke ziel.

Wanneer Jezus, de Zon van Gerechtigheid, verschijnt,
zal Hij alle heilige zielen in Zich opnemen.
Hij zal hen voor eeuwig laten bestaan, en laten vertoeven in de
immense Zeeën van de Goddelijke Deugden.

En wat zal er gebeuren met zielen die beroofd zijn van dit
Goddelijke Licht?
Als ik deze vraag zou willen beantwoorden, zou ik lang kunnen
schrijven. Als de Heer het wil, bewaar ik deze vraag voor een
andere gelegenheid.

Jezus liet me begrijpen dat de lichamen
- die herenigd zullen worden met hun ziel, stralend van Licht,
eeuwig met God verenigd zullen zijn.

Maar zielen die geen Licht hebben omdat ze niet wilden deelnemen
aan het Heilig Offer en het Sacrament van Liefde, zullen in de
diepten van de duisternis geworpen worden.

En, vanwege hun ondankbaarheid,
- uit vrije wil begaan tegen de Grote Gever

zullen zij slaven worden van Lucifer, de Prins der Duisternis.

Ze zullen eeuwig gekweld worden
door een angstaanjagende wroeging.

BvdH 4 - 7 april 1901 - Luisa ziet de Verrijzenis van Jezus.

Ik heb de extreme behoefte om bij Jezus te blijven.
Ik wil niet weten of het terecht of onterecht is.
Wat ik wel wil weten is dat ik Jezus wil.
Ik hoop dat de Heer dit arme kleine meisje, dat soms domme
dingen doet, wil vergeven.

Terwijl ik in deze toestand was, zag ik mijn aanbiddelijke Jezus,
zeer kort, in de Daad van zijn Opstanding.

Zijn Gelaat straalde met een onvergelykbare Pracht.
De allerheiligste Mensheid van Onze Heer, leek mij
- hoewel levend vlees,
schitterend en doorzichtig.

Ik kon in Hem zijn Godheid verenigd met zijn Mensheid duidelijk
zien.
Terwijl ik Hem zo verheerlijkt zag,
- in een Licht dat vanuit Hem kwam,
leek Hij mij te zeggen:

Mijn Mensheid heeft veel glorie ontvangen
- dankzij de volmaakte gehoorzaamheid.
Zij vernietigde de oude natuur volledig
en gaf Mij de nieuwe natuur terug, glorieus en onsterfelijk.

Dus, door middel van de gehoorzaamheid, kan de ziel in zichzelf
- de volmaakte opstanding in de Deugden vormen.

Dit gebeurt als volgt:
Als de ziel gekweld wordt,
- zal gehoorzaamheid haar vreugde brengen.

Als ze onrustig is,

- zal gehoorzaamheid haar terug vrede schenken,

Als ze in een bekoring komt,

- zal gehoorzaamheid haar een sterkere ketting geven om de vijand te binden.

- De gehoorzaamheid zal haar terug tot leven brengen, zegevierend over duivelse hinderlagen.

Als de ziel belegerd wordt door hartstochten en ondeugden

- zal gehoorzaamheid, door deze te doden, haar terugbrengen naar de deugd.

Dit is wat gehoorzaamheid in de ziel doet.

En als de tijd daar is,

zal zij ook de opstanding van het lichaam bewerken.

<p>BvdH 4 - 30 maart 1902 - Luisa ziet de verrezen Jezus. Het Kleed van Licht van de Verrezen Mensheid van Jezus.</p>
--

Deze ochtend, toen ik mij buiten mijn lichaam bevond, zag ik heel even mijn aanbiddelijke Jezus op het moment van zijn Verrijzenis.

Hij was gekleed in een gewaad van schitterend Licht,

- zozeer zelfs dat de zon voor dit licht verduisterd werd.

Ik was betoverd en *ik zei*:

"Heer, ik ben niet waardig om uw verheerlijkte Mensheid aan te raken, laat mij tenminste uw gewaad aanraken."

Jezus antwoordde mij:

"Mijn geliefde, wat zeg je?"

Nadat Ik uit de dood opgestaan ben,

heb ik geen materiële kledij meer nodig.

Mijn klederen zijn nu van zonlicht, van zeer zuiver Licht.

Het bedekt mijn Mensheid, deze Mensheid, die

- eeuwig zal stralen, en

- een onbeschrijfbaar vreugde geeft aan alle zintuigen van de gezegenden in de Hemel.

Dit Licht werd aan mijn Mensheid verleend.
Er is immers geen deeltje van mijn Mensheid,
- dat niet bedekt is met schande, pijn en wonden".

Nadat Jezus dit gezegd had, verdween Hij plots.
Er bleef niets achter van zijn Mensheid, noch van zijn kleren.
Met andere woorden, terwijl ik zijn heilige gewaden in mijn handen
wou nemen, ontsnapten ze mij en kon ik ze niet vinden.

**BvdH 7 - 13 januari 1907 - De menselijke natuur was verdorven,
vernederd en zonder hoop op glorie en opstanding.
Jezus wilde als mens elke vernedering ondergaan om de
menselijke natuur te vernieuwen.**

Hij zei mij:

"Mijn dochter, hoezeer heb Ik de mensen bemind!

Zie je, de menselijke natuur was
- verdorven, vernederd en
- zonder hoop op glorie en opstanding.

Om hen te redden wilde Ik in mijn Mensheid elke vernedering
ondergaan, vooral ontkleed, gegeseld en gekastijd worden.
Ik leed onder *de geseling*, zodanig dat mijn Mensheid bijna
vernietigd werd.

Ik leed dit alles
- om hun mensheid te vernieuwen
- om hen te vullen met leven, eer en glorie voor het eeuwige Leven.
Wat had Ik voor hen kunnen doen dat Ik niet gedaan heb?"

**BvdH 8 - 6 september 1908 - Bij mijn Opstanding werden allen
opnieuw verenigd met mijn Mensheid. Ik nam alle mensen in
Mij op.**

Ik was in mijn gewone toestand
en ik dacht na over het *Mysterie van de Geseling*.

Jezus kwam en Hij legde zijn Handen op mijn schouders.

Binnenin mij **zei Hij** :

"Mijn dochter, Ik wou

- dat mijn Vlees gescheurd werd en
  - mijn Bloed uit geheel mijn Mensheid laten vloeien
- om in Mij alle verloren mensen te herenigen.

In feite werd bij mijn Opstanding,
alles wat van mijn Mensheid afgescheurd was:

- vlees, bloed, haar,...

terug verenigd in mijn Mensheid.

Niets bleef verwijderd.

Op die manier heb Ik alle mensen in Mij opgenomen.

Dus als iemand zich van Mij afscheidt, is dat

- door zijn koppige wil en
- om voor altijd verloren te gaan."

**BvdH 9 - 2 juni 1910 - De ziel moet aan alles sterven om mooier
herboren te worden.**

Hij zei me:

"Mijn dochter, dit zijn de wegen van God:

- sterven en terug opstaan, zonder ophouden.

De natuur zelf is onderhevig aan deze dood en wederopstanding.

Bijvoorbeeld, een bloem wordt geboren en sterft dan,

- om vervolgens mooier terug op te staan.

Als ze nooit zou sterven, zou ze

- oud worden,
  - de helderheid van haar kleuren
- en het aroma van haar parfum verliezen.

Ook hier is er een overeenkomst met mijn Wezen:

- altijd oud en
- altijd nieuw.

Het zaad wordt in de grond gestopt alsof het moet sterven.

En het sterft inderdaad, tot het stof wordt.

Dan verrijst het weer, nog mooier en zelfs vermenigvuldigd.

En zo is het met al het andere.

Als dit gebeurt in de natuurlijke orde,

gebeurt het nog veel meer in de bovennatuurlijke orde,

waar de ziel deze sterften en verrijzenissen moet ervaren.

Terwijl het lijkt

- dat de ziel alles overwonnen heeft,
- dat zij overvloedig in vurigheid, in genaden, in vereniging met Mij, in deugden,
- dat zij in alle opzichten nieuw leven lijkt verworven te hebben, dan verberg Ik Mij en alles lijkt te sterven voor haar.

Ik sla haar als een ware meester zodat alles voor haar sterft.

En wanneer ik zie dat alles voor haar gestorven is,

verschijn Ik als de zon.

En met Mij herrijst alles.

Alles wordt mooier, krachtiger, trouwer, dankbaarder, nederiger.

Dus als er iets menselijks in haar was

heeft de dood het vernietigd en alles tot nieuw leven gebracht."

BvdH 11 - 20 september 1915 - Straffen zullen leiden tot wederopstanding. Elke gedachte, woord of handeling gedaan in mijn Wil is een extra communicatiekanaal dat zich opent tussen Mij en het schepsel.

Ik was in mijn gewone staat en mijn beminnelijke Jezus verscheen mij met Zijn Handen vol kastijdingen om de mensen te slaan.

De straffen leken toe te nemen. Er waren complotten tegen de Kerk en de naam van Rome werd genoemd.

De gezegende Jezus was in het zwart gekleed.

Hij leek erg bedroefd. **Hij zei me:**

"Mijn dochter, de straffen zullen leiden tot de opstanding.

Maar het zullen er zovele zijn

- dat allen in rouw en verdriet gedompeld zullen worden.

Ik ben in het zwart gekleed omdat de mensen mijn ledematen zijn."

Ik was ontzet en smeekte Jezus om zich te kalmeren.

Om mij te troosten **zei Hij mij:**

"Mijn dochter,

het "Fiat" moet een zachte verbindingsschakel zijn die al jouw handelingen verbindt.

Mijn Wil en de jouwe vormen deze schakel.

Weet dat elke gedachte, woord of daad die in mijn Wil gebeurt, een extra communicatiekanaal is

- dat zich opent tussen Mij en de mens.

Als al je handelingen verbonden zijn met mijn Wil zal er tussen jou en Mij geen kanaal gesloten zijn. "

BvdH 12 - 15 april 1919 - De opstanding van Jezus is een beeld van het Rijk van de Goddelijke Wil.

... "Ach, mijn dochter, alleen mijn Wil brengt echt geluk.

Alleen Hij

- brengt al het goede naar de ziel en

- maakt haar tot de koningin van het ware Geluk.

Alleen de zielen die in mijn Wil geleefd hebben, zullen koninginnen zijn voor mijn Troon, omdat zij uit mijn Wil geboren zijn.

Ik moet je zeggen dat de mensen om Mij heen over het algemeen niet gelukkig waren.

Velen zagen Mij zonder Mij te kennen omdat mijn Wil niet het centrum van hun leven was.

Alleen zij die het geluk hadden

- om het Zaad van mijn Wil in hun hart te ontvangen
waren voorbereid op de vreugde van het zien van mijn Opstanding.

Het hoogtepunt van de Verlossing was mijn Opstanding.

Meer dan een stralende zon bekroonde mijn Verrijzenis mijn Mensheid, waardoor al mijn daden, zelfs de kleinste, schitterden.

Het was zo'n Wonder van pracht en praal
- dat hemel en aarde verbaasd stonden.

De Opstanding

- is het fundament en de voltooiing van alle goede dingen.
Ze zal de kroon en de glorie van alle heiligen zijn.

Mijn Verrijzenis is de ware zon die mijn Mensheid verheerlijkt.

Het is

- de Zon van de katholieke godsdienst,
- de Glorie van alle christenen.

Zonder deze Zon zou de godsdienst zijn
zoals de hemel zonder zon, zonder kleur en zonder leven.

Mijn Verrijzenis symboliseert de zielen die hun heiligheid zullen vormen in mijn Wil.

De heiligen van de voorbije eeuwen worden gesymboliseerd door mijn Mensheid.

Hoewel zij zich overgegeven hadden aan mijn Wil,
handelden zij er niet voortdurend in.

Daarom ontvingen zij

- niet de afdruk van de Zon van mijn Verrijzenis, maar
- eerder de afdruk van de Werken van mijn Mensheid
vóór de Verrijzenis.

Deze heiligen zijn talrijk. Als sterren zullen ze een prachtig ornament vormen aan de hemel van mijn Mensheid.

De heiligen in mijn Wil, gesymboliseerd door mijn herrezen Mensheid, zullen weinig in aantal zijn.
Mijn Mensheid werd voor mijn Dood gezien door de menigte.

Maar weinigen hebben mijn herrezen Mensheid gezien:
- enkel de meest gewillige gelovigen.
- en Ik kan zeggen, alleen zij die de levenskiem in mijn Wil bezaten.

Als ze deze kiem niet hadden gehad, zouden ze de visie hebben gemist die nodig was
- om mijn glorieuze en herrezen Mensheid te zien en, bijgevolg,
- toeschouwers te zijn van mijn Hemelvaart.

Mijn Verrijzenis symboliseert de heiligen die in mijn Wil leven.

Elke handeling, elk woord, elke stap, enz, die zij doen in mijn Wil, is immers :
- een goddelijke Opstanding,
- een afdruk van Glorie,
- een verlaten van zichzelf en
- een binnengaan in de Godheid.

Waarom zouden wij dan verbaasd zijn als deze zielen
- herrijzen en
- verlicht worden door de Zon van mijn Glorie?

Helaas zijn weinigen hierop voorbereid.
Omdat zielen, zelfs in heiligheid, iets goeds van zichzelf willen.
Heiligheid in mijn Wil heeft niets van zichzelf in de ziel,
maar alles komt van God.

Bereid zijn om zichzelf van alles te ontdoen is zeer veeleisend.
Bijgevolg zullen niet veel zielen erin slagen.

Jij staat aan de kant van de weinigen.

Wees altijd aandachtig voor mijn oproepen
en in een voortdurende vlucht in Mijn Wil."

**BvdH 15 - 21 december 1922 - Geen verdriet is bitterder dan
het gemis van Jezus. Luisa voelde zich in een voortdurende
staat van doodstrijd en opstanding. De Goddelijke Wil houdt
haar in leven.**

In feite voelde ik me gemarteld.
Mijn arm hart worstelde tussen leven en dood.
Het leek erop dat ik ging sterven, maar een verborgen kracht
versterkte mij, zodat ik mijn bittere lijdensweg kon voortzetten.

Oh, om zonder Jezus te zijn, wat een ellendige en wrede situatie!
De dood zelf is niets in vergelijking daarmee!
Terwijl de dood ons naar het eeuwige Leven leidt,
doet de ontbering van Jezus ons vluchten voor het leven zelf.
En toch was dit alles niets.

Toch was dit alles niets.
Mijn arme ziel wilde dat ik bleef leven en liet mijn lichaam hopen het
leven terug te krijgen, tenminste uiterlijk.

In plaats daarvan bevond ik me in een grenzeloze onmetelijkheid.
In deze afgrond keek ik alle kanten op en ik zei tegen mezelf:
"Wie weet, misschien kan ik Hem zien, tenminste vanop een
afstand, en mij in Zijn armen werpen?"

Maar het was allemaal zinloos.
Ik was bang om in de afgrond te vallen.
Waar zou ik zonder Jezus terechtkomen?
Wat zou er van mij worden?
Ik beefde, ik schreeuwde, ik huilde,
- maar niemand had medelijden met mij.

Ik wilde terugkeren naar mijn lichaam,
maar een onbekende kracht weerhield mij daarvan.

Het was een afschuwelijke toestand.

Buiten mijn lichaam lanceert mijn ziel zich immers normaal naar zijn God als naar zijn middelpunt, sneller dan een steen die, van grote hoogte gevallen, naar het middelpunt van de aarde valt.

Het ligt in de aard van een steen om niet in de lucht te blijven hangen maar om de aarde te zoeken als steun en rustplaats.

Op dezelfde manier ligt het in de aard van de ziel, wanneer ze haar lichaam verlaten heeft om zich te lanceren in de richting van het Centrum van waaruit zij is voortgekomen.

Deze situatie veroorzaakte bij mij een angst en een hartpijn,
- die ik zou kunnen beschrijven als lijden rechtstreeks uit de hel.

Arme zielen die zonder God zijn, hoe redden zij het?
Wat een lijden is het verlies van God voor hen!
Ach, mijn Jezus, sta niet toe dat iemand U verliest!
Na enige tijd in deze afschuwelijke toestand
keerde ik terug naar mijn lichaam.

Mijn lieve Jezus voegde zich bij mij , sloeg zijn armen om mijn nek
en liet mij zien dat Hij een heel klein meisje vasthield.

De baby leek op het randje van de dood te zijn.
Jezus ademde een beetje op haar
en Hij hield haar toen dicht tegen Zijn Hart.

Het arme kind keerde terug in haar doodsstrijd, maar stierf niet en kwam niet bij.

Jezus was heel aandachtig, keek naar haar, hielp haar,
ondersteunde haar.
De kleinste beweging van het stervende kind ontging Hem niet.
Al het lijden van die arme kleine brak mijn hart.

Jezus keek mij aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, deze kleine baby is jouw ziel.

Zie je

- hoeveel Ik van je hou?
- met hoeveel zorg Ik over je waak?

Ik hou je in leven met de Adem van mijn Wil.

Mijn Wil maakt je klein, laat je sterven en brengt je weer tot leven.

Maar wees niet bang, Ik zal je nooit verlaten!

Mijn Armen zullen je altijd tegen mijn Borst drukken."

BvdH 19 - 4 april 1926 - De Goddelijke Wil vormt de volledige opstanding van de ziel in God.

"Mijn dochter, mijn Opstanding

- voltooide, verzegelde, en herstelde voor Mij alle Eer,
- riep alle Werken tot leven die Ik tijdens mijn leven op aarde gedaan heb,
- vormde het Zaad van de opstanding van de Zielen en zelfs van de lichamen in het Universele Oordeel.

Want zonder mijn Opstanding

- zou de Verlossing onvolledig geweest zijn en
- zouden mijn mooiste Werken begraven zijn.

Dus,

als de ziel niet volledig in mijn Wil herrijst,
blijven haar werken onvolledig.

En als de kou de Goddelijke Dingen binnensluipt
zal zij,

- verwoest worden door de passies,
- getiranniseerd worden door de ondeugden die het graf zullen voorbereiden om haar in te begraven.

Want zonder het Leven in mijn Wil,

Is er niet langer datgene aanwezig

- dat het goddelijke Vuur opnieuw aanwakkert,

- dat alle passies onmiddellijk doodt en
- dat alle deugden doet herleven.

Mijn Wil is meer dan een Zon.

Hij verlicht en bevrucht alles.

Hij verandert alles in Licht.

Hij is de volledige Verrijzenis van de ziel in God.

BvdH 21 - 16 april 1927 - De Allerheiligste Maagd vond in haar Smarten de Kracht in de Goddelijke Wil.

"Mijn dochter, wil je weten hoe Mijn Moeder de kracht had om Mij te verlaten? Het geheim van Haar kracht lag in Mijn Wil die in Haar regeerde. Zij leefde vanuit de Goddelijke en niet vanuit de menselijke Wil en daardoor bezat Zij een onmetelijke kracht.

Je moet eigenlijk weten :

toen Mijn doorboorde Moeder Mij in het graf verliet, hield Mijn Wil haar ondergedompeld in twee immense Zeeën:

- één Zee van verdriet en
- de andere één Zee van de grootste vreugden en hemelse gelukzaligheden.

Terwijl de zee van verdriet haar alle martelingen schonk, schonk de zee van vreugde haar alle voldoeningen.

Haar mooie ziel volgde Mij naar het limbo, (Abrahams schoot) om aanwezig te zijn op het feest dat

- de patriarchen, de profeten,
  - haar vader en moeder,
  - en onze lieve St. Jozef,
- voor Mij voorbereid hadden.

Het voorgeborchte werd een Paradijs door Mijn Aanwezigheid Mijn Moeder, die onafscheidelijk geweest was in Mijn pijnen, kon onmogelijk afwezig zijn op dit eerste feest van de mensen.

Haar vreugde was zo groot dat Zij de kracht vond

- om zich van Mijn lichaam te scheiden,
- om zich terug te trekken en
- om te wachten op Mijn Verrijzenis als de voltooiing van de Verlossing.

De vreugde ondersteunde Haar in Haar verdriet
en het verdriet ondersteunde Haar in Haar vreugde.

Wie Mijn Wil bezit, heeft geen gebrek

- aan Kracht,
- noch aan Macht,
- noch aan Vreugde,

maar heeft alles tot zijn beschikking.

Heb je niet zelf ervaren dat,
wanneer

- je beroofd bent van Mijn Aanwezigheid en
- je je verteerd voelt door verdriet,

het Licht van het Goddelijk Fiat

- een zee van geluk vormt en
- je leven geeft !"

BvdH 21 - 18 april 1927 - De Verrijzenis van mijn Mensheid gaf de mensen het recht om te verrijzen.

Ik volgde de Goddelijke Wil in de Daad van de glorieuze en triomfantelijke Opstanding van Jezus uit de dood.
Mijn beminnelijke Jezus, manifesteerde Zich in mij.

Hij zei mij:

Mijn dochter,
de Verrijzenis van mijn Mensheid heeft alle mensen het recht gegeven om te verrijzen tot de Glorie en eeuwige Gelukzaligheid,

- niet alleen in hun ziel,
- maar ook in hun lichaam.

De zonde had dit recht van hen afgenomen.
Mijn Mensheid gaf het hun terug door haar Verrijzenis.

Mijn Mensheid bevatte in Zichzelf het Zaad van de Opstanding voor allen. Op grond van dit Zaad heeft iedereen de weldaad ontvangen om uit de dood te kunnen opstaan.

Hij die de eerste handeling verricht, moet in zichzelf de deugd hebben om alle andere handelingen in zich op te nemen, die de andere mensen moeten verrichten,

Vanuit deze eerste handeling moeten de anderen in staat zijn
- deze na te volgen en
- deze op hun beurt uit te voeren.

Wat voor Goeds heeft mijn Mensheid niet gedaan door iedereen het recht op de Verrijzenis te geven!

Door zich aan mijn Wil te onttrekken, had de mens alles verloren. Hij had de band verbroken die hem met God verbond en alle rechten op de weldaden van zijn Schepper verloren.

Mijn Mensheid heeft door zijn Opstanding deze band van eenheid en zijn rechten op de Verrijzenis hersteld.

Glorie, Eer en Gelukzaligheid behoren toe aan mijn Mensheid.

Als Ik niet verrezen was, had niemand kunnen verrijzen. Het is met deze eerste Daad dat de opeenvolging van Daden kwam, die vergelijkbaar zijn met de eerste.

Zie hoe krachtig een eerste Daad is:
Mijn Moeder verrichtte de eerste Daad van mijn Ontvangen.

Om Mij, het eeuwige Woord, te ontvangen, nam zij alle handelingen van de mensen in zich op
- om hen aan God aan te bieden.

Zo kon zij tot haar Schepper zeggen:

"Ik ben degene die U liefheeft, die U aanbidt en die U bevredigt in naam van alle mensen.

Zo vond Ik alle mensen in mijn Moeder.
En alhoewel mijn Ontvangenis uniek was,
was Ik op die manier in staat
- om het Leven van elke mens te worden.

Bijgevolg mijn dochter,
door jouw eerste handelingen in mijn Wil te verrichten
ontvangen de andere mensen het recht
- om erin binnen te gaan en jouw handelingen te herhalen
- om dezelfde verdiensten te verkrijgen. ...

BvdH 21 - 24 maart 1927 - Met elke handeling die in mijn Wil verricht wordt, groeit het Goddelijke Leven in de ziel. Hoe meer daden erin gedaan worden, hoe meer het Goddelijke Leven groeit. Op deze wijze wordt de glorie van de Opstanding tot voltooiing gebracht.

Na het volgen van de Daden die het Allerhoogste Fiat volbracht heeft in de Verlossing,
kwam ik aan het moment dat mijn lieve Jezus opstond uit de dood.

Ik zei: "Mijn Jezus, mijn '*ik bemin U*' volgde U naar het voorgeborchte om al zijn bewoners te tekenen.
Allen samen vroegen wij U om de komst van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat op aarde te bespoedigen.

Ik wil mijn '*ik bemin U*' ook stempelen op het Graf van uw Verrijzenis.

Uw Goddelijke Wil deed uw Mensheid verrijzen
- als voltooiing van de Verlossing als een nieuw Verbond,
waarmee U het Koninkrijk van Uw Wil op aarde herstelde.

Zo wil ik, met mijn onophoudelijke "*ik bemin U*", terwijl ik

de handelingen volg die U in uw Verrijzenis volbracht hebt,
- U vragen, bidden en
- met U smeken om Uw Wil te laten verrijzen in de zielen
zodat Uw Koninkrijk gevestigd wordt onder de mensen".

Ik zei dit en andere dingen.

Mijn Jezus bewoog in mijn binnenste en Hij zei:

Mijn dochter,
elke handeling die in mijn Wil verricht wordt,
- verrijst tot Goddelijke Leven.

Hoe meer handelingen in Mijn wil gedaan worden,
- hoe meer het Goddelijke Leven groeit.
Aldus wordt de glorie van de Opstanding tot voltooiing gebracht.

Haar Fundament, haar Substantie, haar Licht, haar Schoonheid en
haar Glorie worden gevormd door de handelingen die in mijn Wil
verricht worden.

Mijn Wil kan enkel meer Schoonheid geven aan de ziel en haar
verruimen, naargelang Hij meer in contact komt met haar.

"In feite, wie altijd in Mijn Wil geleefd heeft,
- die altijd Zijn heerschappij heeft gehad over alle handelingen
van de mens,
zal in zichzelf dezelfde nieuwe gelukzaligheden bezitten, die
- van hem zullen uitgaan en
- aan geheel het Hemelse Vaderland meegedeeld worden.

Bijgevolg zal er zo'n harmonie zijn tussen
- de nieuwe Daad van God en
- de nieuwe Handeling van de mens die mijn Wil bezat,
dat het de mooiste betovering van deze hemelse verblijfplaats zal
vormen.

De Wonderen van mijn Wil zijn eeuwig en altijd nieuw.

BvdH 24 - 12 april 1928 - De noodzaak van de Dood en de Verrijzenis van onze Heer.

Mijn dochter,
Golgotha is het nieuwe aardse Paradijs waar de mensheid terugkrijgt wat zij verloren was door zich aan mijn Wil te onttrekken: in het Paradijs verloor de mens de genade, op Golgotha krijgt hij haar terug.

In het Paradijs

- werd de hemel voor hem gesloten, verloor hij zijn geluk en werd hij de slaaf van de helse vijand.

Hier, *in het nieuwe Paradijs*,

- gaat de Hemel terug voor hem open,
- hervindt hij zijn verloren vrede en geluk,
- is de duivel geketend en is de mens bevrijd van zijn slavernij.

In het Paradijs werd de Zon van het Goddelijke Fiat verduisterd en het bleef altijd nacht voor de mens.

Dit is het symbool van de zon die zich van de aarde terugtrok tijdens de drie uur van mijn vreselijke *Agonie aan het Kruis*.

Zij was niet in staat om de kwelling van haar Schepper te verdragen.

Deze kwelling werd veroorzaakt door de menselijke wil,

- die met groot verraad,
mijn Mensheid tot deze toestand herleid had.

Ontzet trok de zon zich terug.

Toen Ik mijn laatste adem uitblies, verscheen zij opnieuw en zij vervolgde haar weg van licht.

Op dezelfde manier riep *de Zon van mijn Fiat*, mijn Lijden, mijn Dood, de Zon van mijn Wil terug om over de mensen te heersen.

Daarom vormde *Golgotha* de dageraad die de Zon van mijn eeuwige Wil terugriep, zodat Hij opnieuw te midden van de mensen kon schitteren.

De dageraad brengt de zekerheid dat de zon zal opgaan.

De dageraad die Ik *op de Calvarieberg* gevormd hebt,
verzekert eveneens,
- al zijn er tweeduizend jaar voorbijgegaan,
dat zij de Zon van Mijn Wil zal terugroepen om opnieuw bij de
mensen te heersen .

In het Paradijs zegevierden de mensen over mijn Liefde.
Hier is triomfeert mijn Wil over de mensen.

In het eerste Paradijs ontvangt de mens het doodvonnis voor zijn
ziel en lichaam.

In het tweede Paradijs wordt hij van zijn veroordeling bevrijd.

***En de wederopstanding van lichamen wordt opnieuw
bevestigd door de Opstanding van mijn Mensheid.***

Er zijn veel analogiëen tussen *het Aards Paradijs en Golgotha*.

Wat de mens *daar* verloren heeft,
krijgt hij *hier* terug.

In het Koninkrijk van mijn Lijden wordt alles teruggegeven.
De eer en glorie van de arme mens worden opnieuw hersteld
door mijn Lijden en door mijn Dood.

Door zich aan mijn Wil te onttrekken,
heeft de mens een koninkrijk van zijn eigen misdaden, zwakheden,
hartstochten en ellende geschapen.

Ik wou naar de aarde komen, Ik wou zoveel lijden.

Ik stond toe

- dat mijn Mensheid verscheurd werd,
- dat zijn Vlees verscheurd werd,
- dat het niets anders was dan één Wonde.

Ik wilde zelfs sterven om,

- door mijn enorme Lijden en
- door mijn Dood,

het Koninkrijk te vormen dat tegengesteld was aan
- dit van de vele kwaden, die de mens voor zichzelf gevormd had.

Een Koninkrijk wordt niet gevormd door één enkele daad,
maar wordt gevormd door vele opeenvolgende daden.

Hoe meer daden er zijn,
hoe groter en glorievoller het koninkrijk wordt.

Mijn Dood was noodzakelijk voor mijn Liefde.

Door mijn Dood

- moest Ik de mensen de kus van het Leven geven.

Via mijn vele Wonden,

- moest Ik al het Goede naar buiten laten stromen
om het Koninkrijk van het Goede voor de mensen te vormen.

Zo zijn mijn Wonden Bronnen waaruit goede dingen stromen.
Mijn Dood is een stromende Fontein van Leven voor alle mensen.

Zoals mijn Dood,
was ook **mijn Opstanding noodzakelijk voor mijn Liefde.**

De mens was immers,
- door zijn eigen wil te doen,
het Leven van mijn Wil verloren.

Ik wilde verrijzen:

- niet alleen om de opstanding van het lichaam te vormen,
- maar ook om erin de opstanding van het Leven van mijn Wil
te vormen.

Als Ik niet verrezen was,
- dan had de mens niet kunnen verrijzen in mijn Fiat.
Hij had de deugd, de band van zijn verrijzenis in de Mijne niet
gehad. En mijn Liefde zou zich onvolledig gevoeld hebben.

Ik zou het gevoel gehad hebben
dat Ik nog iets kon doen wat Ik niet gedaan had.
En Ik zou achtergebleven zijn met het harde martelaarschap
van een Liefde die niet volledig is.

Als de ondankbare mens niet geniet van alles wat Ik gedaan heb,
dan ligt de fout helemaal bij hem.
Mijn Liefde kent echter haar Triomf en Zij geniet er ten volle van.

**BvdH 25 - 10 oktober 1928 - Ik wilde veertig dagen verrezen op
de aarde blijven om mijn Opstanding te bevestigen en het
zegel te plaatsen op alle Weldaden van de Verlossing.**

Mijn dochter, denk je dat Ik je veertig jaar en langer toevallig in jouw
gevangenis gehouden heb, zonder een verheven doel te hebben?
Nee! Nee!

Het getal veertig is altijd belangrijk en bereidt grote werken voor.
De Joden trokken veertig jaar door de woestijn
voordat zij het Beloofde Land bereikten, hun thuisland.
Na veertig jaar van opoffering
werden zij gezegend om het in bezit te nemen.

Maar hoeveel wonderen, hoeveel genaden,
- zodanig dat zij in die tijd gevoed werden met hemels Manna.

Een langdurig offer heeft de eigenschap en de kracht
om grote dingen van God te verkrijgen.

Ikzelf, tijdens mijn Leven op aarde :

Ik wou veertig dagen in de woestijn verblijven,
- ver van iedereen, zelfs van mijn Moeder,
vooraleer Ik in het openbaar optrad om het Evangelie te
verkondigen, dat het leven van mijn Kerk zou vormen.
- namelijk het Koninkrijk van de Verlossing.

Ik wou veertig dagen herrezen op de aarde blijven om
- mijn Verrijzenis te bevestigen en
- het Zegel te zetten op alle Verdiensten van de Verlossing.

Ik wou van jou, mijn dochter, veertig jaar van opoffering,
- om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te bekend te maken.

Hoeveel Genaden heb Ik je gegeven!

Hoeveel Lessen !

Ik kan zeggen dat gedurende deze lange tijd,
Ik de gehele Schat van het Koninkrijk van mijn Wil in jou gelegd
heb, en alles wat nodig is opdat de mensen het zouden begrijpen.

BvdH 25 - 13 december 1928 - Alle geschapen dingen bezitten een dosis geluk. De ontbering van Jezus doet het leven opnieuw verrijzen.

Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, als je wist wat het nut is van Mijn afwezigheden...

Je voelt je levenloos zonder Mij, je voelt je dood.

Maar over die pijn en die dood heen wordt mijn nieuw Leven gevormd.

En dit nieuw Leven brengt jou de nieuwe Lessen van het Leven in mijn Goddelijke Wil.

In feite, omdat jouw pijn een goddelijke Pijn is,
die de eigenschap bezit om je de dood te laten voelen,

- maar zonder te sterven,
laat het mijn eigenlijk Leven opnieuw verrijzen,
- met de betovering van mijn Waarheden.

De pijn van mijn Afwezigheid

- bereidt de plaats voor van mijn nieuw Leven, en
- stelt jouw ziel in staat om te luisteren naar de belangrijke
Waarheden over mijn Goddelijk Fiat en hen te begrijpen.

Als Ik niet zo vaak van afwezig geweest was, dan had je de nieuwe verrassingen van uw Jezus, zijn vele Lessen, niet gekregen.

Heb je zelf niet gezien hoe,
nadat je zonder Mij was en je dacht dat alles voor jou voorbij was,
- mijn Leven in jou terugkwam en ook alle Liefde en Feestvreugde,
en
- Ik begon met je mijn Lessen te geven!

Dus, wanneer Ik je van Mij beroof,
- blijf Ik in jou verborgen en
- bereid Ik het werk voor om je te geven en mijn nieuw Leven om te verrijzen.

Ook Ik heb de pijn van de dood geleden,
om de mens te laten herrijzen in de Pijn van mijn Dood.

De dood,
- geleden in de Goddelijke Orde en
- om de Goddelijke Wil te vervullen,
brengt Goddelijk Leven voort,
- zodat alle mensen dit Goddelijke Leven kunnen ontvangen.

En na zoveel keren gestorven te zijn, wilde Ik echt sterven.
Hoeveel Goeds heeft mijn Verrijzenis niet voortgebracht!

Je kan zeggen dat met mijn Verrijzenis
- alle Goeds van mijn Verlossing opnieuw tot Leven kwam,
en hiermee
- alle Goeds voor de mensen, evenals hun eigenlijke Leven.

Wees daarom aandachtig, en laat Mij doen."

BvdH 25 - 31 maart 1929 - Hoe anders was mijn herrezen Mensheid, verheerlijkt, bekleed met Licht, niet onderworpen aan lijden of sterven: Ik was de ware Goddelijke Overwinnaar! De Verrijzenis is de bevestiging van het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel'.

Jezus zei me:

..."Luister mijn kleine pasgeborene van mijn Goddelijke Wil:

Als de mens niet gezondigd had,
- als hij zich niet had onttrokken aan mijn Goddelijke Wil,
zou Ik op aarde gekomen zijn.
Maar weet je hoe?

Vol majesteit, zoals toen Ik opstond uit de dood.
Ook al was mijn Mensheid, gelijk aan die van de mens,
- verenigd met het Eeuwige Woord,
hoe anders was mijn herrezen Mensheid :
- verheerlijkt,
- bekleed met Licht,
- niet onderworpen aan lijden of sterven !
Ik was de ware Goddelijke Overwinnaar.

Vooraleer te sterven, was mijn Mensheid echter onderworpen
aan alle pijnen, hoewel vrijwillig.
Meer nog, Ik was de Man van Smarten.

De ogen van de mens waren nog verblind door de menselijke wil
en hierdoor nog zwak. Daarom waren er maar weinigen die Mij
verrezen zagen en dit diende om mijn Opstanding te bevestigen.

Toen ben Ik opgevaren naar de Hemel.
Ik wou de mens de tijd te geven
- om de remedies en de medicijnen in te nemen.
Zo zou hij kunnen herstellen en zich instellen
- om Mijn Goddelijke Wil te kennen,
- om te leven, niet van 'zijn' wil, maar van de Mijne.

Dan zal Ik Mij vol majesteit en glorie kunnen tonen te midden van de kinderen van Mijn Koninkrijk.

Daarom is de Verrijzenis de bevestiging van 'het Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel'.

Mijn Goddelijke Wil leed gedurende zovele eeuwen zo lang en zo veel verdriet, vanwege de afwezigheid van

- Zijn Koninkrijk op aarde en
- Zijn absolute heerschappij.

Mijn Mensheid bracht daarom terecht Zijn goddelijke Rechten in veiligheid en realiseerde Zijn oorspronkelijke Doel en het Mijne:

- het vormen van Zijn Koninkrijk te midden van de mensen.

De menselijke wil veranderde

- zijn lot en
- die van de Goddelijke Wil met betrekking tot hem.

Om dit voor jou te bevestigen moet je weten dat in de gehele geschiedenis van de wereld slechts twee personen in de Goddelijke Wil geleefd hebben,

- zonder ooit hun eigen wil te doen.

Dit waren de Vorstin, Koningin, en Mijzelf.

De afstand, het verschil, tussen Ons en de andere mensen is oneindig.

Zoveel zelfs, dat zelfs Onze lichamen niet op aarde achterbleven.

Ze hadden gediend als koninklijk paleis voor het Goddelijke Fiat.

Het Goddelijke Fiat voelde zich onafscheidelijk van Onze lichamen. Daarom eiste Het hen op.

En met zijn heersende Kracht ontvoerde Het

- Onze lichamen samen met Onze zielen naar zijn Hemels Vaderland.

De reden hiervoor is dat Onze menselijke wil nooit leven heeft gegeven aan één enkele handeling.

Mijn Goddelijke Wil had

- de volledige heerschappij en

- alle ruimte om te handelen.
Zijn Macht is oneindig. Zijn Liefde is onoverwinnelijk."

BvdH 26 - 27 juli 1929 – Mijn Lijden zelf, Mijn Dood en Mijn Opstanding, de bevestiging van de Verlossing, zijn een voorbereiding op het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

...”Mijn Evangelie kan genoemd worden:

- ‘klinkers’, ‘medeklinkers’,

die als trompetten de aandacht van de volkeren trekken in afwachting van belangrijkere Lessen die hen een groter Goed zullen brengen dan de Verlossing zelf.

**Mijn Lijden zelf, mijn Dood en mijn Opstanding,
- bevestiging van de Verlossing,
zijn een voorbereiding
- op het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.**

Het waren verhevene lessen.

om allen aandachtig te maken om hogere Lessen af te wachten.

Dit heb Ik nu gedaan heb, na zovele eeuwen.

Het zijn de vele Lessen over de Goddelijke Wil die Ik jou gegeven heb, en alles wat Ik jou hiernaast bekend gemaakt heb:

dat Hij wil komen en heersen onder de mensen

- om hen de rechten op Zijn Koninkrijk, die zij verloren waren,
terug te geven

- om hen te vervullen met al het Goede en Geluk dat Mijn Wil bezit.

Dus, zoals je kan zien,

- de materialen zijn al klaar,
de gebouwen bestaan

- de Kennis van mijn Wil bestaat
die, meer dan de zon

- zijn Koninkrijk moet verlichten en

- en ruimere gebouwen moet bouwen met de materialen die Ik gevormd heb.

Het enige dat nog ontbreekt zijn de mensen
- die dit Koninkrijk van mijn Fiat moeten bevolken.

De mensen zullen zich vormen en er binnenkomen
naargelant de Kennis over mijn Fiat wordt bekend gemaakt.

Zo zie je :

Twee mensen verlaten de Goddelijke Wil en geven de vrije loop
aan de menselijke wil.

Dit veroorzaakt de ondergang van de menselijke generaties.

Twee andere mensen :

- de Koningin van de Hemel leeft in mijn Goddelijke Fiat
door de Genade en

- mijn Mensheid leeft van Nature in Haar.

Zij vormen redding en herstel, en

Zij herstellen het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Er kan niet over getwijfeld worden dat de Verlossing gekomen is.
Aangezien het éne verbonden is met het andere,
is het dus zeker dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat zal
komen. Het is hoogstens een kwestie van tijd.”

**BvdH 26 - 25 augustus 1929 - Mijn Komst op aarde, de
Verlossing, Mijn eigenlijke Dood en Opstanding, waren slechts
een voorbereiding voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.**

Mijn dochter, je hoeft te weten dat

- mijn Komst op aarde en

- alles wat Ik gedaan heb in de Verlossing,

- mijn eigenlijke Dood en Opstanding,

slechts een voorbereiding waren

voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Toen Ik het Onze Vader vormde, vormde Ik de Kiem
van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de mensen.

Wanneer Ik spreek, schep Ik en volbreng Ik de grootste en wonderbaarlijkste Werken uit het niets.
Zoveel meer kan Ik met de Macht van mijn gesproken Gebed scheppen wat Ik wil.

Daarom schiep mijn Gebed de kiem van het Koninkrijk van mijn Wil, toen Ik het Onze Vader vormde en reciteerde.

Ik leerde het aan mijn Apostelen opdat

- de Kerk, door het te reciteren, deze kiem zou bevloeien en bevruchten, en
- zij hun leven zouden afstemmen op de vereisten van mijn Goddelijke Fiat.

Mijn Kennis hiervan, mijn vele Lessen, hebben deze kiem ontwikkeld.
Zij werden vergezeld door wat jij in mijn Goddelijke Wil volbracht.

Hierdoor ontstonden vele kleine zaadjes, die samen een grote massa vormen, waarvan iedereen een deel kan nemen,

- voor zover zij dat willen,

om van het Leven in de Goddelijke Wil te leven.

Alles is er, mijn dochter - de meest noodzakelijke Daden.

Het Zaad is door Mij geschapen.
Als er geen zaad is, is het zinloos te hopen op een plant.
Maar als het zaad aanwezig is, is het nodig

- om te werken,
- om de vrucht van dat zaad te willen.

Je kan zeker zijn dat je de plant hebt. Want als je het zaad bezit, heb je het leven van de plant van dat zaad in je macht.

Er zijn mensen die het zaad water geven om het te laten groeien.
Elk Onze Vader dat gereciteerd wordt, dient om het water te geven.
Er zijn mijn Lessen om het bekend te maken.

Nu hebben we degenen nodig die herauten willen zijn, die

- moedig, zonder angst voor wat dan ook,
- de offers aanvaardden om Hen bekend te maken.

Dus het substantiële deel - het grootste deel - is er.
Het kleinere deel - het oppervlakkige deel - ontbreekt.

Uw Jezus zal de weg vinden naar degene die de zending zal volbrengen om mijn Goddelijke Wil onder de volkeren bekend te maken.

Leg daarom zelf niets in de weg.
Doe waartoe je geroepen bent en Ik zal de rest doen....”

BvdH 28 - 22 februari 1930 - De dood van het Goede. Het offer van een leven is nodig om het Goede te doen herrijzen.

..."Mijn dochter, de mens ging uit mijn Goddelijke Wil weg en hierdoor doodde hij al het Goede dat mijn Goddelijke Fiat in hem gerealiseerd zou hebben indien hij mijn Fiat niet afgewezen had.

De mens verliet mijn Goddelijke Wil. Tegelijkertijd stierf de voortdurende activiteit van het Goddelijke Leven in hem.

- De Heiligheid die altijd groeit, stierf.
- Het Licht dat altijd opgaat, stierf.
- De Schoonheid die nooit ophoudt met mooier te maken, stierf.

Ook de Liefde werd afgewezen,

- die nooit "genoeg" zegt
- die altijd, altijd wil geven.

Sterker nog, door mijn Goddelijke Wil af te wijzen,

- stierf de orde, de lucht en het voedsel dat hem voortdurend zou gevoed hebben.

Zie je dan, hoeveel Goddelijk Goeds de mens in zichzelf deed sterven door zich aan mijn Goddelijke Wil te onttrekken?

Nu, waar het Goede gedood is,
- is het offer van het leven nodig
om dat vernietigde Goede te doen herrijzen.

Toen Ik de wereld wou vernieuwen en iets Goeds aan de mensen wou geven, vroeg Ik daarom terecht en met Wijsheid om het offer van een leven.

Zo vroeg Ik aan Abraham het offer,

- dat hij Mij zijn enige zoon zou offeren.

Hij deed dit. Hij werd echter door Mij verhinderd en Hij stopte.

In dat offer,

- dat Abraham meer dan zijn eigen leven kostte,
verrees de nieuwe generatie,

- waaruit de Goddelijke Bevrijder en Verlosser moest neerdalen,
die het Goede, dat dood was in de mens, moest doen herrijzen.

Met het verstrijken van de tijd **heb Ik aan Jakob het offer en de grote pijn** van de dood van zijn geliefde zoon Jozef gevraagd.

Hoewel Jozef niet stierf, was het voor Jakob alsof hij in werkelijkheid gestorven was.

Dit Offer was een hernieuwde oproep.

De Hemelse Bevrijder wou het verloren Goede terug laten verrijzen.

Hetzelfde gebeurde met met **Mijn Komst op aarde.**

Ik wou sterven. Met het Offer van Mijn Dood wilde Ik

- zoveel levens en

- het Goede dat de mens had doen sterven,
opnieuw laten herrijzen.

En Ik wou opnieuw verrijzen om

- het leven van het Goede en

- de opstanding van de menselijke familie.
te bevestigen.

Wat een grote belediging is het om het Goede te laten sterven!

Het is zelfs zo erg, dat het offer van andere levens nodig is om het te laten herrijzen.

Nu, met geheel mijn Verlossing en met het offer van mijn Dood,
- omdat mijn Goddelijke Wil niet regeerde (in de mens),
was al het Goede nog niet verrezen in de mens.

Mijn Goddelijke Wil wordt onderdrukt en kan de Heiligheid die het wil geven, niet ontplooien. Het Goede lijdt met tussenpozen.
Nu rijst het op, dan sterft het opnieuw.

Mijn "Fiat" blijft met de voortdurende pijn van het niet in staat zijn om al het Goede in de mens te laten verrijzen dat Het wil.

Daarom bleef Ik in de kleine Sacramentele Hostie.
Ik was vertrokken naar de Hemel,
- maar Ik bleef op aarde temidden van de mensen,
om geboren te worden, te leven en te sterven
- ook al is het mystiek,
om al het Goede in de mensen te doen herrijzen,
- dat de mens verworpen had
door zich aan mijn Goddelijke Wil te onttrekken.

Verenigd met mijn Offer, vroeg Ik om het offer van jouw leven, om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil weer te laten verrijzen in het midden van de menselijke generatie.

En vanuit elk Tabernakel sta Ik op de uitkijk om het werk te vervullen
- van de Verlossing en
- van het "Fiat Voluntas Tua come in Cielo cosi in terra"
("Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel").

Ik neem er genoeg mee
- met het opofferen van Mijzelf en
- met het sterven in elke Hostie
om de Zon van mijn Goddelijk Fiat opnieuw te laten oprijzen,
- en het nieuwe tijdperk
- en zijn volledige triomf.

Toen Ik de aarde verliet, **zei Ik**:
"Ik ga naar de Hemel, en Ik blijf op aarde in het Sacrament".

Ik zal Mij tevreden stellen met eeuwen wachten.
Ik weet dat het Mij veel zal kosten.
Enorme beledigingen zullen Mij niet ontbreken,
- misschien wel meer dan tijdens Mijn Passie.
Maar Ik zal Mij wapenen met Goddelijk Geduld.

En vanuit de kleine Hostie,
- zal Ik het Werk vervullen.
Ik zal Mijn Wil laten heersen in de harten,
En Ik zal midden onder de mensen blijven
om te genieten van de Vruchten van zovele offers die Ik volbracht.

Wees daarom samen met Mij verenigd in het offer
- voor zo'n heilig doel, en
- voor de terechte Triomf, dat mijn Wil heerst en regeert."

**BvdH 28 - 18 oktober 1930 - Elke handeling die in de
Goddelijke Wil verricht wordt, vormt een Goddelijke Verrijzenis
in de ziel.**

Mijn arme geest vervolgt zijn weg in de Goddelijke Wil.
De Goddelijke Wil is altijd mijn steun, mijn begin, het midden en het
einde van mijn handelingen.

Zijn Leven stroomt door mij heen als het zachte ruisen van de zee
dat nooit ophoudt. En in ruil voor de eerbetoon en de liefde,
geef ik aan de Goddelijke Wil het ruisen van mijn handelingen die
dit Goddelijke Fiat mij laat verrichten.

Mijn altijd liefhebbende **Jezus blijft mij zeggen:**
Mijn dochter, elke handeling die in de Goddelijke Wil verricht wordt,
vormt een Goddelijke Verrijzenis in de ziel.

Het leven bestaat niet uit één enkele handeling,
maar uit vele handelingen die met elkaar verbonden zijn.

Dus,

- hoe meer handelingen er zijn
- hoe meer de ziel verrijst in mijn Wil om een volledig leven te vormen, geheel van mijn Goddelijke Wil.

Het menselijk leven bestaat uit vele afzonderlijke ledematen om zijn leven te vormen. Als er maar één lidmaat was, zou het geen leven genoemd kunnen worden. En als het één lidmaat zou missen, zou het een gebrekkig leven zijn.

Zo dienen de handelingen die in mijn Wil herhaald worden, om de verschillende ledematen van de Goddelijke Wil in de mens te vormen.

En door deze handelingen te verenigen om een leven te vormen, dienen ze ook om dat leven te voeden.

Aangezien mijn Goddelijke Wil geen grenzen heeft, groeit het goddelijke Leven in de mens,
- naarmate de handelingen uitgevoerd worden in Zijn Wil.

Wanneer het Goddelijke Leven ontstaat en groeit sterft de menselijke wil bij elk van deze handelingen,
- die in mijn Goddelijke Wil volbracht worden.

De menselijke wil
- vindt geen voeding en
- voelt zichzelf sterven bij elke handeling die in mijn goddelijke Wil wordt verricht.

Telkens de menselijke wil in zijn handelingen zijn eigen wil doet, doet hij in deze handelingen de goddelijke Wil sterven.

Oh! Hoe verschrikkelijk is het om te zien dat een eindige wil een Oneindige Wil buiten zijn handeling plaatst, terwijl Hij het Zijn Leven van Licht, Schoonheid en Heiligheid wil geven.

BvdH 29 - 5 juni 1931 - Ondanks het feit dat de apostelen Mij tijdens mijn Passie in de steek gelaten hadden, verenigden zij zich toen mijn Verrijzenis mijn Triomf vormde. En als triomferende mannen volgden zij mijn Leer, mijn Leven en vormden zij de ontluikende Kerk.

Mijn dochter,

- de grootste droefheid tijdens mijn Passie,
- de nagel die mijn Hart het meest doorboorde,
was het in de steek gelaten worden en het vluchten van mijn apostelen.

Ik had geen enkele vriend tot wie Ik me kon wenden.

In feite overtreft het lijden van

- het in de steek gelaten worden,
- de belediging, de onverschilligheid van vrienden,
zozeer al het lijden en zelfs de dood die vijanden ons kunnen aandoen.

Ik wist

- dat mijn apostelen Mij deze nagel zouden geven en
- dat zij lafhartig zouden vluchten.

Maar Ik aanvaardde hem, mijn dochter.

Wie een werk wil volbrengen,
mag immers niet stoppen door het lijden.

Hij moet eerder vrienden maken wanneer

- alles goed gaat, wanneer alles hem toelacht,
- hij triomfen behaalt en wonderen doet,
- hij zelfs wonderbaarlijke kracht geeft aan degene die hij tot zijn vriend en leerling maakt.

....

Het is nutteloos om te hopen dat je vrienden zal hebben wanneer de mens de nachtmerrie meemaakt van vernedering, hoon en laster.

Daarom is het noodzakelijk om vrienden te maken terwijl de hemel je toelacht en het fortuin je op een troon wil zetten.

Ik maakte vrienden toen Ik wonderen en triomfen zaaide.

Zij geloofden

- dat Ik hun Koning op aarde zou zijn en dat
- dat zij, als mijn apostelen, de eerste plaatsen bij Mij zouden innemen.

Ook al verlieten zij Mij tijdens mijn Passie,
toen mijn Verrijzenis mijn triomf bracht, kwamen de apostelen terug.
Zij verenigden zich.

En als triomferende mannen,

- volgden zij mijn Leer, mijn Leven en
- vormden zij de ontluikende Kerk.

Als Ik hen verweten had Mij te hebben verlaten, zonder hen tot mijn leerlingen te maken in het uur van mijn triomfen,
dan zou Ik niemand gehad hebben om na mijn dood over Mij te spreken en Mij bekend te maken.

Daarom zijn gelukkige tijden en glorie noodzakelijk.

Het is ook nodig

- de nagels die doorboren te ontvangen en
- het geduld te hebben om deze te verdragen,

om de kracht te hebben om in vrede te leven.

zodat Ik het materiaal heb voor mijn grootste Werken
en opdat deze tot leven komen onder de mensen.

Zijn het lijden, de vernederingen, de laster en de minachting waar jij doorheen gaan niet de herhaling van mijn Leven?

BvdH 29 - 13 februari 1931 - Telkens wanneer Wij een Waarheid openbaren, hernemen Wij het werk van de Schepping. Met mijn Dood en Opstanding wilde Ik ook rusten.

Mijn dochter, ons Werk aan de mens begon met de Schepping.
Het gaat nog verder in de wereld.

**Mijn Wil bevat onze scheppende Kracht,
die spreekt en de mooiste en wonderbaarlijkste werken vormt.**

In het werk van de zes Fiat's die de grote machine van het universum vormden, nam Ik de mens op die erin zou leven en de koning van al onze Werken zou zijn.

Nadat Wij alles opnieuw geordend hebben,
vraagt onze Liefde ons om te rusten.
Rust betekent niet dat het werk af is.
Het is een pauze voordat Wij het werk hervatten.

Wil je weten wanneer Wij opnieuw aan het werk gaan?
Telkens wanneer Wij een Waarheid manifesteren,
hervatten Wij het Werk van de Schepping.

Alles wat in het Oude Testament gezegd werd,
was een hervatting van het Werk.
Mijn Komst naar de aarde was niets anders dan een hervatting van
het Werk uit Liefde voor de mensen.
Mijn Leer, de vele Waarheden die door mijn Mond uitgesproken
zijn, toonden duidelijk mijn intense arbeid voor mensen.

Zoals in de Schepping rustte ons Goddelijk Wezen.
Met mijn Dood en Opstanding wilde Ik ook rusten
om mijn Werk de tijd te geven om vruchten te dragen onder de
mensen.
Het was echter altijd een pauze, niet het einde van het Werk.

Tot het einde der tijden zal ons Werk afwisselend bestaan
uit werk en rust, uit rust en werk.

Mijn lieve dochter, zie je nu het langdurige Werk dat Ik met jou heb
moeten verrichten om je al deze Waarheden over mijn Goddelijke
Wil te openbaren.

Ons Opperwezen wil vooral Zichzelf bekend maken.
Dus heb Ik niets gespaard in zo'n langdurig Werk.
Ik heb vaak kleine rustmomenten genomen
- om je de tijd te geven mijn Werk te ontvangen en
- om je voor te bereiden op andere verrassingen van het Werk van
mijn scheppend Woord.

Wees daarom opmerkzaam om niets van het Werk van mijn Woord te niet te bewaren en te verliezen.

De waarde ervan is onschatbaar en voldoende om een hele wereld te redden en te heiligen.

BvdH 30 - 14 december 1931 - Verschil tussen degenen die in de Goddelijke Wil leven en degenen die de Goddelijke Wil doen. “Hoe mooi zijn deze Verrijzenissen van de ziel!”

Ik gaf mezelf over aan de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

Mijn goede dochter, je moet weten dat onze Wil

- leeft, heerst en

- zich bevindt in het centrum van ons Goddelijk Wezen..

Hij is één met Ons.

En vanuit zijn Centrum komen de stralen van zijn Licht,

- die hemel en aarde vullen.

De handelingen van degene die in onze Wil leeft, worden gevormd in het Centrum van zijn Leven, dat Ons Goddelijk Wezen is.

Hij die enkel onze Wil doet, doet ook goed, maar hij leeft er niet in.

Zijn handelingen worden gevormd *in de Stralen*,

- die van het Centrum uitgaan.

Er is een verschil tussen

- hij die kan werken in het licht dat de zon vanuit het centrum van haar bol verspreidt,

- en hij die kan opstijgen naar het centrum van het licht.

Hij zal de voltooiing en wedergeboorte van zijn wezen

- in dit centrum van Licht,

op zo'n manier voelen, dat het voor hem moeilijk zal zijn

- om zich los te maken van deze sfeer van Licht.

Anderzijds voelen degenen die werken in het Licht dat de aarde vult

- niet de intense Kracht van het Licht dat hen verteert.
En zij worden niet herboren in dit Licht.
Hoewel zij goed doen, blijven zij wat zij zijn.

Dit is het verschil tussen

- degenen die in mijn Wil leven en
- degenen die mijn Wil doen.

Telkens de ziel in mijn Wil handelt,
wordt zij telkens herboren tot het goddelijke Leven
en sterft zij aan wat menselijk is.
Hoe mooi zijn deze wederopstandingen van de ziel!

Het volstaat te zeggen dat zij gevormd zijn door de Wijsheid en het
Vakmanschap van de Goddelijke Ambachtsman.

Dit zegt alles, alle Schoonheid en al het Goede
dat Wij met de mens kunnen verrichten.

BvdH 33 - 24 februari 1934 - Door zijn eigen wil te doen, verliest het de mens zijn hoofd, de Goddelijke Rede, de Orde en zijn regime. Jezus is het hoofd van de mens. Hij wilde leven, warmte en opstanding meedelen aan dode ledematen.

Ik vervolgde mijn ronde in de Goddelijke Wil
Zijn zachte Rijk, zijn onweerstaanbare Kracht, zijn Liefde en zijn
onverwoestbaar Licht overgoten mijn kleinheid.

Het was verrukkelijk om in de Zee van Goddelijke Wil te zijn:

- zijn zoete verrassingen,
- zijn steeds nieuwe wegen,
- zijn verrukkelijke Schoonheid,
- zijn Onmetelijkheid, die alle dingen in zich draagt,
als in zijn Schoot.

Maar wat het meest opvalt is Zijn Liefde voor de mensen.

Ze lijkt op

- ogen alleen om ernaar te kijken,

- een hart alleen om het lief te hebben,
- handen en voeten alleen om hen aan haar borst te drukken en hen de weg te wijzen.

Hoezeer verlangt Zij ernaar haar Leven aan de mensen te geven zodat zij ervan kunnen leven.

Het lijkt alsof

- een delirium haar vasthoudt,
  - Zij een gelofte afgelegd heeft,
  - Zij kost wat kost een overwinning wil behalen,
- opdat haar Leven vorm kan geven aan het leven van de mens.

Mijn geest was verloren temidden van dit schouwspel van de Liefde van de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus, één en al tederheid, zei mij:

Mijn dochter,
door zijn eigen wil te doen heeft de mens zijn hoofd verloren

- zijn hoofd,
- zijn Goddelijk Verstand,
- het Regime, de Orde van zijn Schepper.

En omdat hij niet langer het hoofd was wilden alle ledematen die plaats innemen.

Zij hadden de bekwaamheid niet,
- noch het vermogen om dat te doen,
Zij wisten niet hoe ze de orde onder elkaar moesten handhaven.
En elk lidmaat zette zich af tegen het ander.
Zij waren onderling verdeeld, zodat ze verstrooid bleven omdat zij de eenheid van de leider misten.

Maar ons Opperwezen hield van de mens.
Hem zonder leider te zien deed ons lijden.
Het was de grootste schande voor ons Scheppingswerk.
We konden zo'n grote kwelling niet verdragen in degene die Wij zozeer beminden.
Onze Goddelijke Wil overheerste ons.

Onze overwinnende Liefde deed Mij uit de Hemel naar de aarde afdalen om

- Mijzelf het Hoofd van de mens te maken en
- alle verstrooide ledematen onder het Hoofd te verzamelen.

De ledematen verwierven het regime, de orde, de eenheid en de adel van het Hoofd.

Mijn Menswording,

- alles wat Ik deed en leed en
- mijn Dood zelf

waren niets anders dan mijn manier om op zoek te gaan naar deze verstrooide ledematen.

Op basis van mijn goddelijk Hoofd wilde Ik

- Leven, Warmte en de opstanding meedelen aan de dode ledematen.

Ik wou van alle menselijke generaties één lichaam te maken, Verenigd onder mijn Goddelijke Hoofd.

Wat heeft Mij dat veel gekost!

Mijn Liefde heeft Mij echter in staat gesteld

- om al het lijden onder ogen te zien en
- alles te overwinnen.

Mijn dochter, zie je wat het betekent

- mijn Wil niet te doen,
- je hoofd te verliezen,
- zich af te scheiden van mijn Lichaam en
- onthechte ledematen te worden, die, met moeite en tastend, vooruitgaan als monsters en medelijden opwekken.

Al het goede van de mens is gecentraliseerd in mijn Goddelijke Wil.

Hij vormt onze Glorie en die van de menselijke generaties.

Het is ons Delirium en onze Belofte om te verkrijgen

- door Liefde en ongehoorde offers, dat de mensen mogen leven in onze Wil.

Wees daarom aandachtig en maak uw Jezus blij.

BvdH 33 - 31 mei 1935 – De Verlossing en het Koninkrijk van mijn Wil zijn één en onafscheidelijk. Door te verrijzen, is iedereen met Mij verrezen.

Wie geen kracht heeft om zichzelf te redden, is nog minder in staat om anderen te redden.

Ware Goedheid, de Kracht die geen grenzen kent, begint met zichzelf veilig te stellen en stroomt dan naar anderen.

Door naar de aarde te komen om te lijden en te sterven, kwam Ik om de mens te beveiligen, hij die mijn woonplaats is.

Lijkt het je niet vreemd dat door zijn woonplaats te beveiligen, de Eigenaar noch de Rechten noch de Macht zou hebben om zichzelf te beveiligen?

Ah, nee, nee, mijn dochter, dat zou absurd zijn en in strijd met de orde van onze oneindige Wijsheid.

De Verlossing en het Koninkrijk van mijn Wil zijn één,
- onafscheidelijk van elkaar.

Ik kwam naar de aarde

- om de verlossing van de mens te bewerkstelligen en
- om tegelijkertijd het Koninkrijk van mijn Wil te vormen

om

- Mijzelf te redden,
- om de Rechten terug te krijgen die Mij als Schepper toekomen.

En in de Verlossing heb Ik Mijzelf onderworpen

- aan een groot aantal vernederingen,
- aan ongehoord lijden en zelfs aan de kruisiging.

Ik onderging alles om

- mijn woning veilig te stellen en
- de weelde, schoonheid en grootsheid te herstellen waarmee Ik haar gevormd had, zodat ze Mij opnieuw waardig zou zijn.

Toen alles voorbij leek en mijn vijanden dachten dat ze mijn Leven genomen hadden, riep mijn Macht, die geen grenzen kent, het Leven terug in mijn Mensheid.

Toen Ik opstond uit de dood, stond alles met Mij op,
- alle mensen,
- mijn Lijden,
- al het Goede dat Ik voor hen verworven had.

Mijn Mensheid zegevierde over de dood.
Mijn Wil verrees eveneens en zegevierde in de mensen,
in afwachting van zijn Koninkrijk.

Als mijn Mensheid niet was verrezen, als zij deze Macht niet had gehad, dan was de Verlossing mislukt.
En je zou er kunnen aan twifelen of het Gods werk was.

Het was mijn Opstanding die bekend maakte wie Ik was.
Ik bezegelde al het Goede dat Ik op aarde kwam brengen.

Mijn Goddelijke Wil zal het dubbele zegel zijn, de overdracht van zijn Koninkrijk dat mijn Mensheid bezat, aan de mensen.
Ik vormde dit Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in mijn Mensheid.
Waarom twijfel je er dan aan dat Ik het zal geven?

Het zal slechts een kwestie van tijd zijn.
Tijd is slechts een punt voor ons.
Onze Macht zal wonderen verrichten.
Het zal de mens nieuwe genaden geven, nieuwe liefde, nieuw licht.

Onze woonplaatsen zullen ons herkennen.
Zij zullen Ons spontaan ons Koninkrijk geven.
Ons Leven zal veilig zijn met zijn volledige rechten in de mens.

Je zal mettertijd zien wat mijn Macht weet te doen en kan doen.
Zij overwint alle dingen en de meest hardnekkige rebel.

Wie kan mijn Macht weerstaan.
Met één enkele Adem, overwin Ik alles en Ik herschep alle dingen zoals Ik het graag heb.

Bid daarom en laat je roep voortdurend zijn:

"Moge het Koninkrijk van uw Fiat komen" en
"Moge Uw Wil geschieden op aarde zoals in de hemel".

Deel 33 - 7 oktober 1935 - Zodra de ziel besloten heeft in mijn Wil te leven, neemt mijn Allerheiligste Mensheid erin plaats. Mijn eigen Dood vormt de permanente verrijzenis van de ziel die in Mijn Wil leeft.

"Gezegende dochter van mijn Wil, Ik ben zo blij dat je begrepen hebt dat je niet kan leven zonder mijn FIAT.

Wie niet in Hem leeft

- vormt niet alleen zijn levend vagevuur, maar bovendien
- blokkeert hij en sluit hij in mijn Hart alle weldaden op die Ik voor hem voorbereid had.

Hij doet Mij zuchten en vormt het vagevuur voor mijn Liefde.

Hij onderdrukt mijn Vlammen.

Hij verhindert Mij om mijn Adem, mijn Leven mee te delen.

Mijn Adem is dus afgesneden, mijn Leven is geblokkeerd

En Ik heb niet het geluk Mijzelf aan de mens te kunnen meedelen.

Nu moet je weten dat in alles wat Ik doe, mijn voornaamste doel is:

- de mens laten leven in mijn Wil.

Het doel van de Schepping was : de mens in die Wil laten leven.

Wanneer dit niet het geval is, wordt mijn Leven in de geschapen dingen verstikt.

Toen Ik naar de aarde kwam, kwam Ik mijn Wil brengen.

Je moet zelfs weten dat, zodra de ziel besloten is om in mijn Wil te leven, mijn Allerheiligste Mensheid zijn plaats in haar inneemt.

Mijn Bloed regent erop neer als een stortvloed.

Mijn Smarten omringen haar,

- versterken haar, als een oninneembare muur,

- verfraaien haar wonderlijk,

om deze Goddelijke Wil in haar te verrukken.

Mijn eigen Dood is de permanente verrijzenis van de ziel die in Mijn Wil leeft.

Hierdoor voelt de mens zich voortdurend vernieuwd in mijn Bloed, in mijn Smarten en in mijn Liefde, zelfs in mijn Adem.

Hij vindt daarin de genade die Hij nodig heeft om te leven in mijn Goddelijke Wil.

Ik stel alles tot zijn beschikking, net zoals mijn allerheiligste Mensheid mijn Goddelijke Wil tot zijn beschikking had.

Zo plaats Ik mijn Goddelijke Wil binnen en buiten de mens om hem het Leven te geven volgens mijn Wil.

Voor de mens die besluit niet in mijn Wil te leven,

- regent mijn Bloed niet neer.

Mijn Wil is om hem te regenereren is immers afwezig.

Mijn Lijden vormt geen verdedigingsmuur.

De menselijke wil

- vernietigt immers voortdurend mijn werken en

- maakt mijn Dood machteloos om alles weer tot leven te brengen in mijn Wil.

Mijn Leven, mijn Lijden en mijn Bloed blijven,

- indien de ziel niet leeft in mijn Wil,

voor de deur van de menselijke wil staan,

- met onuitputtelijk ongeduld wachten om binnen te komen.

Zij vallen hem van alle kanten aan

om hem de genade te geven naar mijn Wil te leven.

Als mijn Bloed, mijn Lijden en Mijn Leven en niet binnenkomen, blijven Zij verstikt in Mij.

En oh! Hoezeer lijd Ik wanneer Ik zie dat de ziel Mij niet de vrijheid geeft om haar het Goede te geven dat Ik wil!

BvdH 33 - 5 november 1934 - De ware Liefde in de mens vormt in de Goddelijke Werken de kleine plaats waar het Leven van de Goddelijke Wil geplaatst kan worden.

Mijn gezegende dochter,
je moet weten dat de ware Liefde in de mens
- Mij alles doet vergeten en
- Mij ertoe aanzet dat Mijn Wil op aarde komt heersen.

....

De ware Liefde bezit zo'n Kracht, dat ze een beroep doet op Mijn Wil om het Leven van de mens te worden.

Je moet weten dat toen Ik de Hemelen uitspande en de zon schiep,
Ik in mijn Alwetendheid jouw liefde
- over de hemel zag reizen,
- het Licht van de Zon zag investeren en
- in alle geschapen dingen een kleine plaats zag vormen
om Mij lief te hebben.

Oh, wat was Ik gelukkig!
Sindsdien is Mijn Wil naar jou toegegaan en naar hen die Mij
beminnen om het Leven van deze kleine plaats van Liefde te zijn.

Dus je ziet dat mijn Wil de eeuwen heeft doorkruist
om hen samen te brengen in één enkel punt en in één enkele
handeling. Ik vond het kleine plekje van de Liefde waar Ik zijn
Leven kon plaatsen om het verder te zetten in al zijn Majesteit en
Goddelijke Decorum.

Ik kwam naar de aarde.
Maar weet je waar Ik de kleine plaats vond om mijn Leven te
plaatsen? In de ware liefde van de mens.

Reeds zag Ik uw liefde mij kronen.
- zij bekroonde Mij, investeerde mijn hele Mensheid en
- stroomde in mijn Bloed, in al mijn Deeltjes,
als gefusioneerd met Mij.

Alles was voor Mij in actie en als aanwezig.

Mijn Tranen vonden een kleine plaats om te stromen,
- mijn Lijden en mijn Leven de schuilplaats om veilig te zijn,
- mijn Dood vond zelfs Verrijzenis in de ware liefde
van de mens,
- en mijn Goddelijke Wil vond zijn Koninkrijk om in te heersen.

Daarom, als je wil dat mijn Goddelijke Wil
- komt en
- heerst en
- het leven van de mensen is,
zorg er dan voor dat Ik jouw liefde overal en in alles vind
en dat Ik haar altijd voel.

Op deze manier zal je het vuur vormen waarin alles zal branden.
Door alles te verteren wat niet van mijn Wil is,
zal jij de plaats vormen waar mijn Wil geplaatst kan worden.
Dan zullen al mijn Werken hun plaats vinden, de schuilplaats,
waar zij het Goede en de actieve bekwaamheden die zij bezitten
kunnen verder zetten.

Er zal dus een uitwisseling zijn.
Jij zal je kleine plaats vinden in Mij en in al mijn Werken.
Ik zal haar vinden in jou en in al je handelingen.

Ga dus steeds verder in Mijn Goddelijke Wil
- om de brandstapel van Liefde te vormen
waar je verteerd zal worden door alle obstakels
- die Hem verhinderen van te heersen onder de mensen.

BvdH 34 - 31 mei 1936 - Mijn verrezen Mensheid verzekert het Koninkrijk van mijn Wil op aarde.

...

Van het openbare leven ben Ik overgegaan naar de Passie,
Dit is het symbool van de Passie van mijn Wil.

Hij had zoveel eeuwen lang geleden onder al die opstandige mensen. Door te weigeren zich aan mijn Wil te onderwerpen,
- hadden zij de Hemel afgesloten en
- hadden zij de communicatie met hun Schepper verbroken.
Zij waren de ongelukkige slaven van de helse vijand geworden.

Mijn verscheurde Mensheid zocht de Dood.
Gekruisigd vertegenwoordigde Zij de mensheid
- die zonder mijn Wil ongelukkig was,
voor de goddelijke Gerechtigheid.

In elk lijden riep Zij mijn Fiat aan om de kus van vrede te geven aan de mensen om hen gelukkig te maken.
Ik riep hen in mijn Fiat om een einde te maken aan de pijnlijke Passie van mijn Wil.

Tenslotte bereidde de Dood mijn Opstanding voor.
Hij riep alle mensen op om te verrijzen in mijn Goddelijke Fiat.
En oh! Hoe symboliseert dit de Verrijzenis van het Koninkrijk van mijn Wil.

Mijn gewonde, misvormde, onherkenbare Mensheid is in volle gezondheid herrezen met een betoverende, glorieuze en triomfantelijke Schoonheid.

Het heeft de triomf, de glorie van mijn Wil voorbereid,
- riep alle mensen bij Haar en
- vroeg dat ieder van hen zou verrijzen in mijn Wil
om over te gaan van de toestand
- van lijk naar Leven,
- van lelijkheid naar Schoonheid,
- van ongeluk naar Geluk.
Mijn herrezen Mensheid verzekert het Koninkrijk van mijn Wil op aarde.
Het was Mijn unieke Akte van Triomf en Overwinning.

Het was belangrijk voor Mij. Ik wou immers niet naar de Hemel vertrekken vooraleer Ik alles gegeven had.

Hierdoor konden de mensen opnieuw binnengaan in het Koninkrijk van mijn Wil en in alle glorie, geluk en triomf van mijn opperste Fiat, zodat Hij in hen kan heersen en regeren.

Daarom, verenig jezelf met Mij.

Doe niets en lijd niets zonder een beroep te doen op mijn Wil om zijn koninklijke en heersende plaats in te nemen.

Jouw overwinning zal zijn dat Mijn Wil bekend, geliefd en begeerd wordt door alle mensen.

INHOUDSOPGAVE

De heilige Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.....	3
Dag 28 - De overwinning op de dood. De opstanding.....	3
Het Boek van de Hemel.....	6
BvdH 1 - De Heilige Mis en de Wederopstanding van de Lichamen.....	6
BvdH 4 - 7 april 1901 - Luisa ziet de Verrijzenis van Jezus.....	10
BvdH 4 - 30 maart 1902 - Luisa ziet de verrezen Jezus. Het Kleed van Licht van de Verrezen Mensheid van Jezus.....	11
BvdH 7 - 13 januari 1907 - De menselijke natuur was verdorven, vernederd en zonder hoop op glorie en opstanding. Jezus wilde als mens elke vernedering ondergaan om de menselijke natuur te vernieuwen.....	12
BvdH 8 - 6 september 1908 - Bij mijn Opstanding werden allen opnieuw verenigd met mijn Mensheid. Ik nam alle mensen in Mij op.....	12
BvdH 9 - 2 juni 1910 - De ziel moet aan alles sterven om mooier herboren te worden.	13
BvdH 11 - 20 september 1915 - Straffen zullen leiden tot wederopstanding. Elke gedachte, woord of handeling gedaan in mijn Wil is een extra communicatiekanaal dat zich opent tussen Mij en het schepsel.....	14
BvdH 12 - 15 april 1919 - De opstanding van Jezus is een beeld van het Rijk van de Goddelijke Wil.	15
BvdH 15 - 21 december 1922 - Geen verdriet is bitterder dan het gemis van Jezus. Luisa voelde zich in een voortdurende staat van doodstrijd en opstanding. De Goddelijke Wil houdt haar in leven.	18
BvdH 19 - 4 april 1926 - De Goddelijke Wil vormt de volledige opstanding van de ziel in God... ..	20
BvdH 21 - 16 april 1927 - De Allerheiligste Maagd vond in haar Smarten de Kracht in de Goddelijke Wil.	21
BvdH 21 - 18 april 1927 - De Verrijzenis van mijn Mensheid gaf de mensen het recht om te verrijzen.....	22
BvdH 21 - 24 maart 1927 - Met elke handeling die in mijn Wil verricht wordt, groeit het Goddelijke Leven in de ziel. Hoe meer daden erin gedaan worden, hoe meer het Goddelijke Leven groeit. Op deze wijze wordt de glorie van de Opstanding tot voltooiing gebracht.....	24
BvdH 24 - 12 april 1928 - De noodzaak van de Dood en de Verrijzenis van onze Heer.	26
BvdH 25 - 10 oktober 1928 - Ik wilde veertig dagen verrezen op de aarde blijven om mijn Opstanding te bevestigen en het zegel te plaatsen op alle Weldaden van de Verlossing.....	29
BvdH 25 - 31 maart 1929 - Hoe anders was mijn herrezen Mensheid, verheerlijkt, bekleed met Licht, niet onderworpen aan lijden of sterven: Ik was de ware Goddelijke Overwinnaar! De Verrijzenis is de bevestiging van het ‘Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel’.....	32
BvdH 26 - 27 juli 1929 – Mijn Lijden zelf, Mijn Dood en Mijn Opstanding, de bevestiging van de Verlossing, zijn een voorbereiding op het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.....	34

BvdH 26 - 25 augustus 1929 - Mijn Komst op aarde, de Verlossing, Mijn eigenlijke Dood en Opstanding, waren slechts een voorbereiding voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.	35
BvdH 28 - 22 februari 1930 - De dood van het Goede. Het offer van een leven is nodig om het Goede te doen herrijzen.	37
BvdH 28 - 18 oktober 1930 - Elke handeling die in de Goddelijke Wil verricht wordt, vormt een Goddelijke Verrijzenis in de ziel.....	40
BvdH 29 - 5 juni 1931 - Ondanks het feit dat de apostelen Mij tijdens mijn Passie in de steek gelaten hadden, verenigden zij zich toen mijn Verrijzenis mijn Triomf vormde. En als triomferende mannen volgden zij mijn Leer, mijn Leven en vormden zij de ontluikende Kerk.....	42
BvdH 29 - 13 februari 1931 - Telkens wanneer Wij een Waarheid openbaren, hernemen Wij het werk van de Schepping. Met mijn Dood en Opstanding wilde Ik ook rusten.	43
BvdH 30 - 14 december 1931 - Verschil tussen degenen die in de Goddelijke Wil leven en degenen die de Goddelijke Wil doen. "Hoe mooi zijn deze Verrijzenissen van de ziel!"	45
BvdH 33 - 24 februari 1934 - Door zijn eigen wil te doen, verliest het de mens zijn hoofd, de Goddelijke Rede, de Orde en zijn regime. Jezus is het hoofd van de mens. Hij wilde leven, warmte en opstanding meedelen aan dode ledematen.....	46
BvdH 33 - 31 mei 1935 – De Verlossing en het Koninkrijk van mijn Wil zijn één en onafscheidelijk. Door te verrijzen, is iedereen met Mij verrezen.	49
BvdH 33 - 5 november 1934 - De ware Liefde in de mens vormt in de Goddelijke Werken de kleine plaats waar het Leven van de Goddelijke Wil geplaatst kan worden.....	53
BvdH 34 - 31 mei 1936 - Mijn verrezen Mensheid verzekert het Koninkrijk van mijn Wil op aarde.	54
Inhoudsopgave	57